

Giới thiệu Phần Nộ

Thể loại: HHH,sủng, ngọt...

Editor: Gialinh941

Di vương phủ, mật thất dưới lòng đất.

Thủy Quy hàng mi bướm lay động, thần thức dần dần hồi phục trong đầu.

Đây là đâu? Sao tôi quá?

Nàng nhớ là mình bị bắt về một kĩ viện, sau đó đem ra bán. Trong toàn bộ quá trình giao dịch, nàng cứ luôn hôn mê bất tỉnh.

"Có ai không?" Giọng nói thanh thanh ngọt ngọt, lại thấp phần nhu nhược, ủy mị rung động trong không gian.

"Có ai không?" Thủy Quy có chút không kiên nhẫn, chân nàng hình như bị thương rồi.

Thủy Quy chậm rãi trồng tay nâng người dậy, nhưng mà lại ngã đập mông xuống đất.

"Chết tiệt, đau quá, a__a_!" Thủy Quy bắt đầu sợ hãi, nàng sờ vào xích sắt quán quanh hông, mắt xích dày cỡ một ngón tay, lạnh lẽo nặng nề.

Ai, ai muốn giam cầm nàng, rốt cục nàng đắc tội với ai? Nàng tiêu dao bên ngoài đã 3 năm, đâu có gây chuyện linh tinh?

Thủy Quy thử hóp eo nghĩ tuốt qua, nhưng dây xích như con rắn quấn chặt lấy vòng hông bé tí.

"Chết tiệt!" Thủy Quy càng ngày càng nóng ruột, dẫy dụa, kéo xích sắt đập vào nhau kêu chói tai.

Tên điên nào chế ra cái xích vậy, quá đề cao nàng rồi, một nữ nhân chân yếu tay mềm thì làm được gì?

Nàng không hay biết, người nọ là thủy chung đề phòng trí thông minh của nàng, cho dù trong quá khứ hay tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Phần Nộ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Di vương phủ, mật thất dưới lòng đất.

Thủy Quy hàng mi bướm lay động, thần thức dần dần hồi phục trong đầu.

Đây là đâu? Sao tôi quá?

Nàng nhớ là mình bị bắt về một kĩ viện, sau đó đem ra bán. Trong toàn bộ quá trình giao dịch, nàng cứ luôn hôn mê bất tỉnh.

"Có ai không?" Giọng nói thanh thanh ngọt ngọt, lại thấp phần nhu nhược, ủy mị rung động trong không gian.

"Có ai không?" Thủy Quy có chút không kiên nhẫn, chân nàng hình như bị thương rồi.

Thủy Quy chậm rãi trồng tay nâng người dậy, nhưng mà lại ngã đập mông xuống đất.

"Chết tiệt, đau quá, a__a_!" Thủy Quy bắt đầu sợ hãi, nàng sờ vào xích sắt quán quanh hông, mắt xích dày cỡ một ngón tay, lạnh lẽo nặng nề.

Ai, ai muốn giam cầm nàng, rốt cục nàng đắc tội với ai? Nàng tiêu dao bên ngoài đã 3 năm, đâu có gây chuyện linh tinh?

Thủy Quy thử hóp eo nghĩ tuốt qua, nhưng dây xích như con rắn quấn chặt lấy vòng hông bé tí.

"Chết tiệt!" Thủy Quy càng ngày càng nóng ruột, dẫy dụa, kéo xích sắt đập vào nhau kêu chói tai.

Tên điên nào chế ra cái xích vậy, quá đề cao nàng rồi, một nữ nhân chân yếu tay mềm thì làm được gì?

Nàng không hay biết, người nọ là thủy chung đề phòng trí thông minh của nàng, cho dù trong quá khứ hay tương lai.

- Có nhân, người còn nhớ ta hay không?

Trong không gian tối đen như mực, qui dị vang lên một giọng nói. Mà giọng nói này, đánh chết Thủy Quy cũng không quên được.

- Người,.....làm sao có thể.....! Nàng đã tránh đi thật xa 3 năm rồi, sao có thể...

- Người cho là bốn vương không tìm được người? Người không thể ngờ 3 năm sau chúng ta còn gặp gỡ đúng không?

- Năm đó chúng ta đã ân đoạn nghĩa tuyệt, người còn tìm ta làm gì? Thủy Quy sợ hãi nhìn xung quanh, nhưng bóng tối tràn ngập khắp nơi, không xác định được vị trí người nọ. Tay chân nàng run rẩy co vào sát thân, giống như con rùa.v

- Người còn nhớ? Tại sao năm đó người lựa chọn rời đi? Âm thanh khàn khàn kìm nén giận dữ.

- Hừ, là người bức ta, nếu năm đó người thả ta đi, ta còn cần lợi dụng người sao? Thủy Quy cắn răng nói, ba năm trước khi nàng tự do là một chuỗi thời gian kinh hoàng.

- Người vốn là của ta, tại sao nói ta bức người?! Giọng nói duy trì sự âm trầm như xoáy vào tim, hàn khí lạnh lẽo tỏa ra khiến Thủy Quy run rẩy, hân vẫn đáng sợ như trước.

- Là người ép ta, ta không có tự nguyện, ta cứu người một mạng, người lấy oán báo ơn, đê tiện! Thủy Quy cau mày nhìn vào hư không.

- Là ta yêu người, người lại lợi dụng cơ hội ta trọng thương, tranh thủ lần trốn. Âm thanh pha lẫn giễu cợt vang lên.

- Ta không yêu người! Tên khốn, thả ta ra, nếu yêu ta mau trả lại tự do cho ota! Thủy Quy tức giận hét lên, nàng không muốn quay lại tháng ngày bị giam cầm.

- Ha ha, người còn dám nhắc đến chữ Yêu? Yêu người, ta là hận người, cho nên người đừng mơ tưởng đến tự do! Âm điệu trào phúng một lát rồi đánh thép nói.

- Không, làm ơn, thả ta.....Thủy Quy van nài, nàng sợ, nàng không muốn.

- Nhân sinh quả nhiên kì lạ, nếu đã cho người gặp lại ta, làm sao có thể thả người đi? Thủy Quy, người đừng mơ tưởng có thể thoát khỏi tay bốn vương lần nữa, ta sẽ trả cho người nỗi oán hận của ta, từng nỗi đau mà ta phải chịu, ha ha! Âm thanh qui dị đập nát hi vọng của Thủy Quy, chính thức kéo nàng xuống địa ngục.

Đầu Thủy Quy ong ong, thanh âm ma quỷ vọng lại trong đầu nàng. Đau đớn, Thủy Quy ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Phần Nợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Thủy Quy chớp mí mắt nặng trĩu, cổ mở ra. Ngực thất đã được Thủy Xích đốt nắn, sáng đến rực rỡ.

- Người còn định ngất đến bao giờ?

Thủy Quy ánh mắt lạnh lẽo, vẫn một câu nói:

- Thả ta đi.

- Mơ tưởng.

- Thả ta đi.

- Làm ta hài lòng, thế nào?

- Người, đê tiện...

Thủy Quy tung quần mắng, nàng biết hai chữ "hài lòng" của hắn có ý gì, có điều nàng sẽ không phục tùng kẻ đáng ghét này.

- Thế nào? Sợ? Không muốn? Vậy cứ ở đây đi!

- Đáng ghét, đừng mơ ta sẽ khuất phục, bĩ ỏi, dẽ tiện, hèn hạ....

Thủy Quy cơ hồ tìm mọi từ ngữ để chửi mắng Thủy Xích, càng ngày càng khó nghe.

Bá....Thủy Xích bóp cằm nàng, khuôn mặt âm ngoan cách nàng ngày càng gần, Thủy Quy hoảng hốt, nuốt nước miếng.

Nàng theo bản năng lảng tránh đôi mắt đen sâu hút nghiêm nghị kia, nhưng bàn tay rắn chắc ép chặt cằm khiến nàng phải đối mặt với Thủy Xích, bỗng dưng chững lại.

Gần như vậy.

Nam nhân này, mắt phượng thật là dài, lạnh lùng cực điểm, da thật trắng, bờ môi cũng rất yêu điểm, chỉ là lông mày ẩn chút tang thương, lại nghiêm khắc.

Thủy Xích nhìn nữ nhân bản thân, ngờ ngẩn, không phải bị choáng váng rồi chứ. Tim hắn bỗng đập nhanh một nhịp, con ngươi cũng chăm chú tìm tòi.

Nữ nhân này, 3 năm bỏ đi, vô tâm vô phế ăn ngon ngủ kĩ. Mắt hạnh, mày liễu, lông mi thật dài chớp chớp, cánh mũi khéo léo phập phồng, đôi môi vì bị hắn dùng lực chu chu như con vịt.

Nháy mắt trong lòng có chút không ổn. Thủy Xích âm thầm cười khò, ngoài mặt càng lạnh lẽo vô tình. Hắn, vẫn thua nàng, nhưng hận vẫn phải trả, cho nàng nếm ít đắng cay mới ngoan ngoãn ở bên hắn.

Ba năm trước, hắn dùng biện pháp ngon ngọt chiếm hữu không thành, ba năm sau, hắn thà bá đạo, ngang ngược chiếm lấy nàng.

Thủy Quy vùng vẫy, ánh mắt trợn lên.

Thủy Xích bất ngờ bỏ tay, Thủy Quy mắt đà ngã ngửa ra sau.

Ầm, Thủy Quy ngã lăn ra giường, bóng đen như chớp nhào lên, Thủy Xích nửa quỳ nửa nằm bên trên, hôn.

Thủy Quy kinh ngạc, đại não tê dại.

Đầu lưỡi ngang ngược, cứng rắn vùi vào trong cái miệng há hốc vì kinh hô, Thủy Xích cuối cùng không nhịn được, thô bạo cắn nát.

Mùi hương này, ba năm hắn chưa từng quên, thanh khiết mê người.

Đầu lưỡi đảo khắp nơi, càn quấy, những nhiều.

Thủy Quy cảm nhận thứ ấm nóng đảo trong miệng, hơi thở ấm nóng phả vào da mặt, rung mình phản kháng. Hai tay đẩy người Thủy Xích, giống như châu châu đá xe, vô dụng. Cặp chân dài gãy dựa, bị hắn kẹp lại, vô dụng.

Thủy Quy phản nộ chửi mắng, ngược lại thành âm thanh rên rỉ phì phì.

Thủy Xích tiếp tục công thành chiếm đất, bá đạo, thô cục.

Thủy Quy muốn đuổi hắn ra, đưa đầu lưỡi đẩy của hắn. Kết quả lưỡi cũng bị hắn chèn ép, đưa đẩy, nàng phần uất cần trả, một cú không lưu tình.

Ách, Thủy Quy ra sức hô hấp, bật người ngồi dậy, xích sắt cuốn trên hông không cho phép nàng chạy, chỉ có thể phòng bị nhìn hắn, lui về sau.

Thủy Xích lau máu chảy ra, đầu lưỡi xem chút cắn nát, đủ độc. Tâm hắn lạnh, tình cảm cũng lạnh, chăm chăm nhìn nàng khiến Thủy Quy sợ hãi.

- Ngươi, tránh ra, đừng trách ta hạ thủ không lưu tình.

Thủy Xích cười lạnh, sắc bén nhìn nàng.

- Không lưu tình? Giống như 3 năm trước? Ha ha, ngươi thành công chọc giận bốn vương rồi, Thủy Quy, ta nói cho ngươi, ta hận ngươi, đừng mơ tưởng sống yên ổn, ngươi còn hạ thủ, không tin ta chặt đứt tứ chi, để ngươi thoi thóp sống qua ngày!

Thủy Quy tái mặt, nàng tin tưởng hắn có gan làm, hắn đủ điên cuồng.

- Ngươi, vậy thì sao, ta thà chết cũng không khuất nhục!

Thủy Quy cứng rắn, ý nghĩ buông xuôi chợt đến, sống bị giam cầm bên cạnh thú dữ, có gì đáng sống? Nàng há mồm cắn lưỡi.

Tanh!

Thủy Xích đoán ra ý định của nàng, vội vã bóp cằm Thủy Quy, hòa nộ bùng lên.

Ba! Thủy Xích vỗ vào mặt nàng, Thủy Quy theo lực đạo ngã về một bên. Nàng thông khổ, mệt mỏi.

- Thủy Xích, ba năm đã đủ rồi, ta muốn chết!

- Muốn chết? Dễ dàng như vậy? Đừng hòng, bốn vương muốn ngươi chịu vạn vạn tra tấn, đau khổ cầu xin ta!

- A, ngươi làm gì.....

Thủy Xích ánh mắt hằn lên tia máu, thô bạo ngồi lên hông Thủy Quy, cánh tay xé y phục của nàng.

Roạt, loạt, y phục nháy mắt thành những mảnh vụn lá tả dưới đất.

- Cút ra, Cút.....

Thủy Quy hoảng loạn văng vẩy, lệ nóng lưng tròng, nàng sợ hãi phi lễ. Dù sao với một cô nương mà nói trong sạch cũng rất quan trọng. Nhất là, nàng không muốn bị hấn làm nhục.

- Cút? Không có cửa!

Thủy Xích thô bạo nhét vải y phục vào miệng nhỏ, đè nàng nằm yên, vẫn tư thế cười trên hông nàng.

Thủy Quy nước mắt chảy dài, lắc đầu, sợ hãi nhìn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Phẫn Nộ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

- Khóc? Đây là thứ ngươi nên gánh nhận, ghét ta? Vậy ta cùng ngươi dây dưa, khiến ngươi thông khổ.

Thủy Xích chán ghét nước mắt của nàng, ánh mắt liếc đi nơi khác.

Nam nhân rất nhanh mò mẫm trên cơ thể trắng như tuyết, nhưng thô bạo mài miết, thốt ra những lời dâm dăng.

- Cơ thể trắng mịn, nơi đó cũng thế phải không? Thủy Quy, bốn vương muốn ném thử tư vị của ngươi, ngược ngươi sống đi chết lại, dục tiên dục tử, nghe ngươi cầu xin.....

- Ô, ô..... Thủy Quy nhắm mắt, lắc đầu cười cười.

Thủy Xích tự biên tự diễn, ngắm nhìn thật kỹ cơ thể nàng. Ba năm trước hấn chưa có chạm qua.....ba năm sau....khoan, nàng đơn độc ở bên ngoài, không phải.....dây dưa qua lại với nam nhân khác rồi chứ? Nghĩ tới đây, Thủy Xích tức giận triệt để.

Hấn thô bạo kéo bấp đùi tuyết trắng sang hai bên.

Thủy Quy rùng mình, nơi tư mật bóng dưng lạnh lẽo, lại rộng mở đến dâm tiện trước mắt nam nhân kia. Nàng dùng sức khép chân.

Thủy Xích càng giận dữ, vặn bung ra hai bên, ánh mắt không kiên nhẫn nhìn chăm chú u cốc.

Thủy Quy không hiểu hấn nổi điên cái gì, cơ chân căng cứng không khép nổi.

Hỏa diễm bị đốt lên, bởi giận dữ, bởi thân thể nữ nhân.

U cốc hồng nhạt, xinh đẹp khép chặt vì hấn vặn đùi nàng mà tách ra một khe nhỏ, nắp máy nuốt khí. Của nàng đầy đặn, không một cọng lông, trắng trẻo, non nớt.

Thủy Xích kinh diễm nàng là vu vật, nhưng nghĩ đến nàng ở bên ngoài dây dưa với nam nhân, không khỏi tức điên, cỏi chính xiêm y của mình, thứ nam tính vọt ra.

Thủy Quy kinh hoàng nhìn thứ to lớn sưng phồng, muốn trốn tránh mà bất lực, chỉ có thể nằm yên để hấn làm bậy.

Thủy Xích cảm nam căn hướng tới hoa cốc. Nàng chỉ có thể là của hấn, của hấn!!!

Đau.....cả hai đều đau.

Thủy Xích kinh diễm, nàng bóp chặt hân, mới đưa đầu vào đã chặt như vậy.

Thủy Quy ô ô nhìn hân, trừng mắt cảnh cáo, thống hận.

Thủy Xích vẫn tức giận, dùng sức thúc nam cắn đi sâu vào trong.

Thủy Quy đau đớn, tê dại rên lên, cánh lưng cong cứng, đầu ngửa cao, ngón tay cùng ngón chân co quắp.

Thủy Xích cố dùng lực đem chính mình nhét vào thật nhanh nhưng thủy Quy lại chặt kín khiến hân khó khăn, thành ra cứng rắn quá trình cả hai bên đều cảm nhận được.

Thủy Quy đau đớn, khổ sở, mà Thủy Xích thư sướng, cường ngạnh.

Nam cắn tiến vào u cốc hẹp dài, cứng rắn tách tường thịt hai bên. U cốc lần đầu bị khai mở, khô khốc chống lại, ra sức mấp mô đẩy dị vật ra ngoài. Cự long dừng mãi không chịu thua thiệt, ngược lại xoáy sâu vào trong, đem nộn thịt mở ra. U cốc vốn nhỏ hẹp bị cự long chui vào, khó thừa nhận to lớn bị phanh ra, buốt rát vô cùng.

Thủy Quy thống khổ toát mồ hôi, tứ chi nắm chặt ga giường, nơi đó thắt chặt như muốn rách ra.

Thủy Xích nghĩ nghe nàng rên rỉ van nài, bỏ miếng vải chặn miệng nàng ra.

- A_____!

Tiếng hét đau đớn dội lên, kích thích nữ lực.

Thủy Xích tính chinh phục khơi dậy, mặc kệ nàng run rẩy nhồi vào.

Xích, nam cắn cuối cùng cũng vào hết, cảm nhận toàn bộ hoa huyết.

Thủy Xích sung sướng thở hắt ra, kinh diễm nhìn nữ nhân đau đớn nhăn mày. Tư vị quá mê hồn.

Cho đến khi hân thấy vài giọt máu đỏ chảy ra, Thủy Xích thỏa mãn, nàng, là của hân, là của hân khai mở.

- Ô, ô..... sau khi cự long vào sâu trong, Thủy Xích cảm thấy nơi đó trương phình, thứ ấm nóng to lớn yên vị bên trong, chạm vào tường thịt cùng tử cung.

- Đau, hu hu.....nàng khóc lóc.

Thủy Xích không đáp lại, hân chính là muốn bộ dáng này, đau khổ, sợ hãi.

Nam cắn động.

Lâm đầu tiên đã động, động đến kinh người.

Thủy Quy bật ngửa, ngón chân quặn chặt, cơ thể căng cứng chống đỡ.

- A___a___a_!

Tiếng hét tê tâm phế liệt dội vào vách mặt thất.

Phốc xích, phốc xích.....âm thanh mị hoặc của hai thứ va chạm vào nhau điên cuồng, tiếng gầm của nam nhân, tiếng rên của nữ tử.

Thủy Xích hoàn toàn chìm vào cảm xúc nguyên thủy, như con dã thú rong ruổi bên trong, mặc kệ nàng có thể thừa nhận hay không.

Cự long dừng mãi ra vào, rút theo tường thịt lúc ẩn lúc hiện, còn có tia máu kiều diễm bám trên "hung khí" sưng đỏ.

Mỗi lần đều là tận cùng, chọc Thủy Quy đau đớn, ngứa ngáy, kích thích. Mọi cảm xúc hòa trộn với nhau, Thủy Quy mơ hồ mất ý thức.

Cự long ma sát với vách thịt mềm mại, để nó bao phủ, mút hấp, kéo theo mật dịch chảy ra, dần dần thấm ướt lối vào, trơn trượt dễ dàng.

Phách, phách..... thủy dịch theo nam cắn bắn ra, đâm tà mị hoặc, hân động nhanh, cuồng dã, đâm chọc vào điểm mẫn cảm, kích thích nàng run rẩy, rên rỉ, uốn éo.

Nữ tử người như thiêu đốt, rên rỉ vô lực, cánh lưng cong lên khiến hai con thỏ đầy đặn nhảy ra, rung lắc.

- A__không__a_!!!

Thủy Quy ánh mắt mông lung, mi liễu vẫn nhú chặt, một nửa bài xích nam căn, một nửa lại thư sướng, kích thích.

Nam căn tốc độ không giảm, luật động càng thô bạo, ngang ngược khiến nàng không chịu được, hoa huyết mãnh liệt co rút, ngứa ngáy, nóng rát, ẩm ướt...

- A_____!

Tiếng rên rỉ thông khoái xen lẫn nhu nhược che lấp tiếng gầm của nam nhân, cùng nhau phóng ra.

Bạn đang đọc truyện *Phân Nộ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- Tiểu dâm đẳng, có phải bị ta làm đến sung sướng?

Thủy Xích vẫn đè trên người Thủy Quy, đôi mắt với nàng, nam căn vẫn cương cứng, ngạo nghễ đứng trước khe hở thâm đẫm dịch thủy chảy ra.

Con kích thích đi qua, Thủy Quy tỉnh táo, nhìn thấy chính mình tiếng ngâm cùng bộ dạng dâm đẳng bên dưới, cắn môi, đau khổ.

Nàng lại để hắn làm nhục, lại khuất phục ngâm nga theo hắn, nàng hận chính mình thật tiện!

Thủy Xích thấy nàng im lặng, ánh mắt đấu tranh quật cường, khổ sở, bi thương. Hắn nhếch khóe môi, mới chỉ bắt đầu mà thôi! Hắn muốn chính là cơ thể nàng, tâm tư nàng.

- A___a___!!!

Thủy Quy kinh hách, hắn lại động, bắp chân còn tê mủi, nộn thịt vẫn buốt rát, nàng dẩy giữa.

Thủy Xích không hài lòng tìm chân nàng vắt lên eo, cánh tay cứng rắn cầm eo nàng.

Lần này, hắn vào thật chậm, ánh mắt tà ác nhìn Thủy Quy.

- Quy nhi, ngươi thật dâm đẳng, câu hồn đoạt phách, tư vị thật tuyệt vời, ngươi hảo hảo xem một chút tiểu muội ngươi hầu hạ ta.

Thủy Quy không muốn nhưng ánh mắt cảnh cáo của nam nhân bắn tới, nàng chảy nước mắt, khó khăn chấp nhận.

Nắm tay vo chặt ga giường, căng thẳng nhìn nơi hai người giao hợp. Nàng là lần đầu tiên, để mặc hắn dẫn dắt, bài bố.

Quy đầu tròn bóng dịch đặc tiến sát tới nơi bé nhỏ ướt át của nàng. Chạm rài bôi lên xung quanh, vạch cánh hoa đầy đặn.

- A__ngô_!

Thủy Quy run rẩy, vì nàng phải ngồi nhìn, hai cánh tay suýt chút không chống đỡ được.

- Không cho phép nằm!

Thủy Xích hung dữ nói. Tinh dịch của hắn và thủy mật của nàng dính vào nhau, đầy khắp u cốc theo hắn di chuyển.

Nam căn nóng bùng tiếp xúc với da thịt trắng hồng, cà đi cà lại, khiêu khích.

Thủy Quy tê dại, ngực trắng ưỡn cao đầu, nén nhịn chịu đựng khiêu khích nóng bỏng.

- A_a_a___!

Nam căn chui vào khe hoa, bên ngoài u cốc di chuyển lên xuống, gập chân châu hồng hào. Thủy Xích ác ý nhấn chân châu non nớt.

- A__ô__ô__!!

Thủy Quy xấu hổ ngâm khê, từng trận rung rẩy đi qua, mơ hồ bạch ngân chảy qua khe miệng, bộ dáng yêu dã, mê hoặc chóng sinh.

Thủy Xích hài lòng với biểu cảm của nữ nhân.

- Làm theo ta.

Hắn yêu cầu nàng. Bàn tay càn rỡ nắm lấy con thỏ đầy đặn cao vút, bóp nắn.

Thủy Quy lắc đầu, Thủy Xích nhéo một cái.

-AAAA__!

- Làm bên kia!

Bạn đang đọc truyện *Phân Nộ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Thủy Quy mệt mỏi để Thủy Xích ôm trong lòng ngủ.

Thủy Xích nhu hòa, dịu dàng ngắm nàng. Cuối cùng, màng cũng là nữ nhân của hắn, từng đường nét, cử chỉ, ngũ quan của nàng hắn luôn ghi nhớ, rất nhiều đêm, bây giờ, cả thân thể của nàng. Hắn ôm nàng, chậm rãi ngủ say.

Sáng hôm sau, mặt trời đã lên quá ba sào, Thủy Quy bị ướt nóng làm tỉnh.

Mí mắt nặng nề mở ra, mi bướm lay động, bầu má cũng phình ra.

Nước, ẩm quá, thật thoải mái!

Thủy Quy tưởng như mơ, mắt thêm thiếp ngủ tiếp. Nàng chợt trợn trừng, giật mình.

Tối qua.....tối qua.....nàng, Thủy Xích....hắn.....hoan ái....

Mọi chuyện nhanh chóng tái hiện sinh động. Mặt Thủy Quy đỏ dừ, nàng thật muốn chết mà! Cuối cùng lại chịu thua trước dục vọng. Coi như chó cắn một cái!

- Ngươi thờ dài, chán ghét sao?

- Ủ.

Khoan, khoan, khoan. Thủy Quy kinh ngạc quay ra sau, ánh mắt quái dị nhìn Thủy Xích, tên này ở đâu ra vậy?

Cho đến khi nhìn tiếp.....

-A____!!!!

Thủy Quy hoảng hốt nhảy từ trên đùi nam nhân lỏa thể xuống. Nàng vốn rất nhanh nhẹn, nhưng nếu không trải qua chuyện kia.... Cơ thể mềm oặt chìm tùm dưới nước. Nước vốn chỉ đến vai nhưng nàng không đứng nổi, cho nên rơi xuống.

Thủy Xích nhìn nữ nhân quẫy tay vói bọt nước, không vội kéo nàng lên, chờ cho Thủy Quy uống vài ngụm đem nàng bắt trở lại.

- Khụ, khụ.....

-Thế nào, muốn chạy, no nước chưa?

Thủy Xích chậm biếc nhìn Thủy Quy ướt đầm. Bàn tay vô thức xoa lên lưng nàng. Nhưng Thủy Quy vẫn chán ghét hắn, nên không có để ý.

- Thả ta ra!

Thủy Quy cương liệt.

- Thả thì thả!

Thủy Xích "quân tử" thả ra, Thủy Quy lại chìm ngấm, hắn vớt nàng lên.

- Cái gì mà rửa nước, là rửa cạn mới đúng!

Thủy Xích tỏ ra khinh bỉ, bĩu môi.

Khung cảnh chợt giống như ba năm trước, lúc hân tình dậy, lênh đênh trên sông, thấy một nữ nhân xinh đẹp sợ hãi bám vào khúc gỗ cùng hân, nàng muốn đánh thức hân, cánh tay nhỏ bé lay lay, hình như nàng thấy hân chết đuối, cho nên mới bơi ra kéo hân bám vào gỗ. Nữ nhân khiến hân cảm động một trận.

Hân tỉnh táo kéo cả hai vào bờ, thuyền của hân không may bị ám sát. Hân hỏi nàng tên gì, nàng sợ dè chừng nhìn hân, lắc đầu.

- Vậy ta gọi ngươi là Thủy Quy nhé?

Thủy Xích thấy nàng biết bơi, lại rút rè giống chú rùa, mới gọi nàng vậy.

Nàng vui vẻ đồng ý. Hân hỏi nàng có nhà không? Nàng lắc đầu. Nhìn tuổi nàng không lớn lắm, lại lưu lạc giang hồ, bộ dáng cũng xinh đẹp, dễ nhìn, hân liền đem nàng về phủ. Có lẽ, hân yêu nàng từ khi nàng cứu hân.

Sau này hóa ra nàng không biết bơi, vô tình ngã xuống sông bắt được khúc gỗ của hân, định đẩy hân xuống một mình trục lợi thì hân tỉnh dậy, mới có suy nghĩ cảm động trên. Hân vừa buồn cười vừa thất vọng một hồi, liền nói.

- Cái gì mà rửa nước, rửa đất mới đúng!

Cả hai ngơ ngẩn. Thì ra, họ chưa từng quen đi quá khứ.

Thủy Quy xóa tan không khí yên tĩnh, phá vỡ cảm xúc của Thủy Xích.

- Bao giờ ngươi thả ta?

- Ngươi.....

- Bao giờ ngươi thả ta?

- Ta nói rồi, ta sẽ không thả ngươi.

- Thả ta đi.

- Không, cả đời này ta nhốt ngươi bên cạnh.

- Ngươi.....đừng lặp lại cách này. Năm đó chúng ta ngọc nát đá tan, ngươi cũng biết ta lợi dụng ngươi, sao không sớm giết ta.

Thủy Xích đau đớn kiểm chế trái tim đập liên hồi, nắm chặt lấy tay nàng, kéo vào ngực hân. Thủy Quy giật mình vẫy ra.

- Ngươi làm cái gì vậy? Buông ra!!

- Buông, ta không buông. Quy nhi, ngươi có biết năm đó, một khắc ngươi bỏ đi kia, tìm ta vỡ tan thành trăm mảnh. Ta tự nhủ không phải, nhưng lúc ta tỉnh dậy, ngươi ở đâu? Vết thương trước ngực vẫn còn đây, ngươi nhìn xem. Ta tự hỏi, ngươi nhìn một đao kia chém xuống, có từng lo lắng cho ta?

- Ta tự nhủ, biến tình yêu thành nỗi oán hận, chém ngươi làm trăm ngàn mảnh vì đã bỏ rơi ta, ta hận ngươi 3 năm, nhưng cũng nhớ ngươi 3 năm. Ta muốn cho ngươi nếm mùi thống khổ, đau lòng, nhưng ta không làm được, nhìn ngươi khóc, ta còn đau hơn.

Thủy Xích đau đớn buồn bã nhìn Thủy Quy, ánh mắt đen nháy sâu thẳm, xoáy vào tâm can nàng.

Thủy Quy kinh ngạc, nàng đã thấy Thủy Xích bá đạo, Thủy Xích lãnh lệ, Thủy Xích vô pháp vô thiên, Thủy Xích giận dữ, nhưng chưa thấy Thủy Xích đau buồn, tang thương. Cho dù năm đó, lần cuối hân nhìn nàng cũng là lạnh lẽo, vô vọng.

Thủy Quy ghen lời, ngón tay khẽ chạm vào vết sẹo mờ kéo dài, ánh mắt phức tạp.

- Ngươi.....năm đó ta lợi dụng ngươi chạy trốn.....sao lại.....đổi tốt với ta như vậy?

- Ta yêu ngươi.

Thủy Quy kinh ngạc. Năm đó, hân một mực ép nàng bên mình, nàng không có bạn bè, chạy ra ngoài liền kết giao với một nam hài bằng tuổi bị hân bắt gặp. Hân liền đem nàng nhốt trong phủ, không thả nàng ra.

Nàng cãi nhau với hân, tất cả thứ đồ hân đưa tới, nàng toàn bộ vứt đi. Nàng chỉ muốn tự do, nàng ghét sự chiếm hữu vô lý của hân.

Cho nên, khi vương phủ bị ám toán, nàng thừa dịp chạy trốn, nhìn thấy hân bị thích khách đuổi. Mà vì nàng, hân sơ sẩy một giây, thích khách chém hân một nhát. Hân nghĩ nàng sẽ quay lại cứu hân, nhưng nàng quay lưng chạy mất. Hân hôm mê tỉnh đã ba ngày sau, nàng bật vô âm tín.

- Nhưng người lại giam cầm ta, ta muốn tự do tự tại, thả ta đi.

- Vì sao, ta yêu người, người lại muốn đi?

- Người cho rằng đó là yêu? Yêu không phải là giam giữ, căn bản người là muốn chiếm hữu, hiểu không?

Thủy Xích nghệt ra. Hóa ra, hắn yêu sai cách? Hắn cho rằng, hắn yêu nàng, nàng cũng phải ở bên hắn. Vì vậy, hắn cưỡng ép nàng bên mình. Hắn thừa nhận hắn ghen nàng đi kết giao này nọ, sợ nàng sẽ quên hắn, dù sao, bọn họ là hai người xa lạ.

- Xin...lỗi.....

- Xin lỗi thì có ích gì? Tôn thương ta người cũng làm rồi, người cường bạo ta!

Thủy Quy như con nhím xù gai chỉ trích hắn. Nói đến đây nàng ảm ức, giọng mũi nức nở nén khóc. Nàng không muốn tỏ ra mềm yếu, nhu nhược.

Thủy Xích lần đầu tiên trong đời lúng túng.

- Đừng khóc, ta....ta không có....

- Rõ ràng là có mà!!

Thủy Quy khóc thật rồi, hắn còn dám không chịu nhận?

- Nín, nín đi.....ta chỉ là.....là.....

- Là cái gì, oa.....

- Là muốn người.....

Oanh, hai người mặt đỏ bừng.

Thủy Xích rất tự giác.

- Muốn cho người ăn chút khổ mà không thành. Ta nghĩ hận người mà lại mềm lòng, lúc đầu hơi....tức giận.....xin lỗi.....

- Người, hu hu.....làm sao có thể lỗi trong sạch ra đùa giỡn như vậy? Còn làm đau ta, rất đau đấy, hu hu...

Thủy Quy nức nở đập tay khiến nước văng tung tóe. Thủy Xích siết chặt hông nàng.

- Xin lỗi.....ta bù đắp cho người.....ngoan.....sẽ hết đau...

- Hu hu.....trả cho ta, hu hu, người khi dễ ta, người quá đáng.....thả ta.....ta ghét....

Chữ "người" chưa kịp thoát ra, bờ môi đầy đặn đã bị khóa lại. Thủy Xích cảm thấy Thủy Quy rất phiền nhiễu ồn ào, liền bịt mồm nàng lại.

Thủy Quy phản kháng. Thủy Xích tóm gáy nàng, không cho ngo ngoáy. Hắn hôn trần trọc, nhẹ nhàng, nuốt hết ảm ức của nàng, ném vị nước mắt nàng.

Thủy Quy thiếu hô hấp mềm nhũn, ngồi trong lòng hắn vô lực. Đầu lưỡi ôn nhu, cuốn lấy cái lưỡi đinh hương mềm mại.

Thủy Quy bị Thủy Xích cuốn theo, trúc trắc đáp lại hắn. Nóng, có cái gì nóng nóng..... Thủy Quy nhận ra, xấu hổ trừng Thủy Xích.

Thủy Xích ngai ngừng nhìn lại. Thủy Quy cảnh cáo.

- Không cho chạm vào ta!

- Vì sao?

- Giữa chúng ta không có tình yêu.

- Ai nói? Ta yêu nàng.

- Nhưng ta không yêu người.

- Sau này sẽ yêu.

- Người đừng bức ta!

- Quy nhi, chúng ta làm lại theo một cách khác được không? Ta sẽ không tổn thương người nữa. Ta theo đuổi người cho đến khi người cam tâm tình nguyện, được không?

Thủy Quy thừa nhận, nàng có chút mềm lòng trước sự thành khẩn, ôn nhu của hắn.

- Có thể, nhưng không được khi dễ, bắt ép ta.

Thủy Quy nghĩ lại, Thủy Xích cũng thật tội nghiệp, chỉ là hắn làm sai cách.

Bạn đang đọc truyện *Phân Nộ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Thủy Xích xúc động, hôn nàng một cái, bế bổng nàng lên, ào ào ra khỏi nước.

- Ngồ.....

Thủy Xích bế nàng đến bên giường, hai người ngã xuống. Vốn từ dưới thùng tắm đi ra, cả hai đều xích lửa, ướt đầm, mỹ lệ vô cùng.

- Người.....ta vừa nói.....

- Theo đuổi là một chuyện, làm là chuyện khác! Cái gì ta cũng đã thấy, coi như ta theo đuổi tâm người, còn thân thể này đã sớm thuộc về ta, thế nào?

- Cái gì mà của người?! Người lại bắt ép ta!

- Là người tự châm lên.

-Đề.....um....

Thủy Xích nheo ngực nàng, cuồng nhiệt hôn môi. Thủy Quy vặn vẹo.

- Nhưng thực sự.....không có được.....chỗ đó.....đau lắm...

Thủy Quy ngại ngùng đỏ mặt, lí nhí nói, kéo chăn phủ lên.

- Chỗ nào? Chỗ này? Chỗ này?

Thủy Xích lưu manh luồn tay vào chăn sờ ngực, sờ hông Thủy Quy một cái, sau đó sờ tới nơi u mật ấm áp.

- Ách,....

Thủy Quy giật mình co chân, vô tình kẹp tay hắn vào u cổ, lại nhanh chóng mở ra, muốn hắn thu tay về.

- Ai, Quy nhi thật nhạy cảm nha, muốn hả?

- Lưu manh! Đừng chạm vào ta!

Thủy Quy đổi hờn, quay sang một bên.

- Không chạm thì ai bôi thuốc cho nàng?

Thủy Xích thân kì lòi lợ được ra. Thủy Quy đỏ mặt, rúc vào chăn như con rùa, mắng..

- Người....người....loại thuốc này cũng có?!

Thủy Xích thấy nàng ngại ngùng, hết sức đáng yêu, muốn kéo chăn ra.

- Áy náy làm Quy nhi bị thương nên phải cảm tạ bằng thành ý.

- Được rồi, người.....đi ra...ta tự bôi.

- Được không?

Thủy Xích nghi hoặc hỏi, để được vào tay nàng. Hắn nhanh chóng khoác ngoại bào, đi ra ngoài, phân phó người nấu ngọc thiện.

Thủy Xích đứng chờ hai khắc, có chút bức bối. Trong lòng lo lắng, hoảng hốt, nữ nhân này, không phải lại lừa gạt chạy trốn đây chứ? Nghĩ là làm, Thủy Xích vội vàng đá cửa phi vào.

- A__

Thủy Xích mặt lạnh biểu tình nhanh chóng hòa tan như vũng nước xuân. Thủy Quy không biết có người tiến vào, Thủy Xích đi vòng ra đằng sau, đứng nhìn nàng, trong mắt nổi lên hai đoàn hỏa diễm hừng hực.

Từ góc độ của hắn mà nói, Thủy Quy lưng mềm dựa vào thành gỗ, hai chân mở thành chữ M, hơi ưỡn hạ thân lên để tự mình bôi thuốc, cái đầu nhỏ cúi sắp mỏi dừ, mái tóc ẩm ướt vương trên đôi núi trắng muốt, nàng còn xich lỏa.

Cơ thể nhỏ nhắn, đầy đặn tràn ngập dấu tích hoan ái xanh tím nổi bật, mảy liễu nhũ chặt, cổ nhìn chỗ thương. Thủy Quy có vẻ gặp khó khăn khi tự mình bôi thuốc, lông nga lông ngóng muốn hãy lưng. Thứ nhất, nàng không nhìn được rõ ràng bên dưới, thứ hai, nàng không dám dùng lực bôi lung tung. Bàn tay vừa chạm vào bụng đã thấy ê buốt cực kì.

Thủy Xích bèn giắt lấy lọ được, ngồi đối diện, chui vào giữa hai chân Thủy Quy, kẹp bảo bên sườn.

- Đừng, để ta tự làm.

- Yên, thật mất thời gian.

Thủy Quy quần bách tới cực điểm, dời lực chú ý đi chỗ khác, nhưng lực đạo ôn nhu của nam thân khiến nàng rung mình, nhìn hắn.

Thủy Xích chăm chú, được liệu lạnh lạnh trên ngón tay bôi lên hai cánh hoa bên ngoài trước tiên.

- Ách....

Thủy Quy rung mình, cảm giác man mát cùng tê buốt hòa vào nhau, ngón chân không tự giác quặp vào, vô thức căng thẳng.

Mà Thủy Xích cảm nhận được biến đổi của Thủy Quy, đáy mắt lóe lên ác ý, lửa nóng.

Ngón tay tách hai cánh hoa, chen vào khe dọc, bôi từ trên xuống một đường.

Thủy Quy cắn môi không bật ra tiếng rên, chắc hắn chỉ vô tình chạm vào chân châu mà thôi, nàng rên lên sẽ rất mất mặt.

Thấy Thủy Quy bẻ mặt đỏ hồng ca chịu, Thủy Xích tà mị, ánh mắt chăm chú nhìn u cổ, khiến nàng càng ngại ngùng, đây là ban ngày, nơi tư mật lại bị một nam nhân nhìn chằm chằm như vậy.

- Nơi này của Quy nhi thật xinh đẹp.

Thủy Xích cảm thán một câu, nơi này vì hắn nở rộ, bị hắn làm cho sưng đỏ đau đớn. Thủy Quy xấu hổ muốn tìm cái lỗ chui xuống.

Ngón tay tiếp tục lấy được, xoa xoa hình tròn ngoài miệng cổ, từ từ tiến vào trong.

Thủy Xích ác ý liếc mắt nhìn Thủy Quy một chút. Nàng co người, biểu tình khổ sở đè nén. Đây không nghi ngờ là cảm giác khó chịu cực cùng.

Tường thịt trải qua hoan ái mãnh liệt có chỗ bị xước, rách. Con đầu tê rần lại lan ra toàn thân, sự lạnh lạnh của dược liệu đi tới đâu, vừa tê vừa mát lạnh, đem lại hai thái cực trái ngược, thống khổ.

Ngón tay thuận lợi trơn trượt chui vào, xoay vài vòng chậm chậm.

- A.....

Thủy Quy ngậm rất khế, nhưng Thủy Xích nghe rõ. Hắn lại dút vào sâu hơn, đến khi ngón tay đi hết vào.

- A.....

Thủy Quy thở dốc, mặt lại đỏ phừng, da đầu tê dại vì khoái cảm từ hạ thân đánh tới, ngứa ngáy, tê rát, nóng lạnh...có ai nói bôi thuốc phải bôi vào trong không?

Ngón tay ở bên trong nhấn chỗ này, chọc chỗ kia, tuy rất nhẹ nhàng xong vẫn khơi lên dục vọng của nàng, từng chút từng chút khiến nhiệt độ trong phòng nóng lên, nàng lại toát mồ hôi. Mà nam nhân đang bôi thuốc kia dường như rất tập trung, không có vẻ là cố ý.

Xong rồi, nàng cảm giác bên trong ẩm ướt, mật dịch lại trào ra rồi! Nàng cơ hồ vội vã, tường thịt xiết vào nhau, co rúm khiến màng đau buốt, cố nuốt lại dịch thủy ngân nó chảy ra. Nhưng mà ngón tay Thủy Xích còn ở bên trong, cho nên bị tường thịt mút lấy.

- Ân!

Bạn đang đọc truyện *Phấn Nộ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Thủy Xích gầm nhẹ một tiếng, rút ngón tay ra. Đầu ngón tay kéo theo cả dịch mật trong suốt.

- Ô, mới chỉ bôi thuốc! Quy nhi à, nàng thêm khát đến vậy sao?

Thủy Quy lắc đầu, thu người muốn chui vào chăn. Thủy Xích nào để cho nàng như ý, khó khăn lắm mới có cơ hội.

Hắn kẹp chặt chân nàng, người rướn về phía trước, gần như dán sát vào cơ thể trắng nõn của Thủy Quy, cười cười nói.

- Nào, nếm thử chính mình tư vị.

Thủy Quy nhìn khuôn mặt tươi cười trước mắt, rất muốn tát một cái, nhưng nàng không dám, thân mình bị giam trong lồng ngực hắn, ngón tay hắn trước mỗi nàng đụng chạm, bôi mật dịch lên cánh môi hồng đào.

Tư vị chín mình.....

Ngón tay cạy miệng Thủy Quy, chọc vào bên trong ẩm áp. Cái lưỡi nàng liếm một chút, tư vị thật kì lạ, ngón tay không buông ta, vịn vịn, khiêu gợi chiếc lưỡi mịn, đảo vòng quanh.

Thủy Quy khó khăn há miệng, bạc ngân chảy dọc xuống khoe môi đến cần cổ, óng óng.

- Ưm,...ngô....

Ngón tay sạch sẽ đem thủy mật đưa hết liền đi ra, Thủy Xích liếm một chút, cảm thán

- Thật ngọt!

Thủy Quy đỏ bừng mặt, nhũ mào với biểu cảm tà ác, thỏa mãn của hắn.

- Đủ chưa? Ta muốn ăn!

- Ăn ta? Quy nhi thật mãnh liệt!

- Xăm ngón, ta muốn ăn com!

Giọng nói thanh thoát pha lẫn dục vọng, nhu nhược kiều mị kích thích thính giác nam nhân.

Thủy Xích con người tối rằm, tia khắp thân thể bên dưới. Thủy Quy cảm giác không ổn. Xong rồi, cảm thú thức giác. Tên này đem qua chưa đủ hả?

Nàng bắt chấp hạ thân đau đớn, nhanh như con cá trạch chui ra khỏi người hắn, muốn đi mặc y phục trước khi quá muộn.

Ngưng không kịp nữa rồi, vì ánh mắt hắn sáng ngời mãnh liệt trào dâng, tóm nàng kéo lại.

Thủy Quy ngã ngối trên người Thủy Xích, lưng tựa vào vòm ngực rắn chắc, cánh môi tuyết trắng...chạm vào thứ kia.

Thủy Xích nóng nảy cỡi áo khoác, lộ ra cặp chân săn chắc. Thủy Quy không cảm nhận được ánh mắt cắn nuốt của hắn, nhưng lại thấy thứ kia dưới hai chân nàng ngẩng cao.

- A.....người!

Thủy Quy đây này muốn trèo xuống, vô tình cựa quậy động chạm tới nam căn sưng nóng, đầu đã rỉ nước.

- Hu hu, thật sự không được đâu, sẽ hỏng mất....!

- Thủy Xích, đừng mà, đau lắm!

Thủy Quy ngồi yên, không dám nhúc nhích, cố gồng mình không chạm vào nam căn.

Thủy Xích vui đầu căn cần cổ tinh xảo, bả vai của nàng. Thủy Quy sợ nhột trớn tránh, cuối cùng vẫn động tới động lui.

- Quy nhi, ta nghĩ muốn!

- Không phải cứ muốn là được.....a __!!!

Tiếng thét lạnh lốt vang lên, hần có phải hỏi ý nàng đâu, rõ ràng là thông báo.

Bạn đang đọc truyện *Phân Nộ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Nam căn thô cứng lại chen chúc giữa nộn thịt ẩm ướt, mùi dịch thủy pha lẫn được liệu thoang thoang. Các nếp nhăn lại căng cứng, cổ dung chứa cự long nóng bỏng.

- To quá, không cần, ô ô, đau quá...!!

- Rách mất, ô...không....a __!!!!

Thủy Quy vừa đau vừa run rẩy cảm thụ sự bàng trướng của cự long bên trong mình, khoái cảm như triều dâng đánh úp, con đau dần thay bằng kích thích co giật.

- A__ân_!!!

Nàng mềm oặt nằm trong lòng hần, tùy ý hần nắm eo nàng kéo lên. Nam căn dùng đẩy vách tường, cuối cùng cũng sâu hết cây.

- Hu hu, nóng quá, a.....to quá.....!

Cơ thể trắng muốt uốn éo như con mèo. Mắt Thủy Xích tràn ngập dục vọng, hạ thân không động, cứng rắn làm ổ bên trong.

- Hu hu, cho ta.....Xích.....cho..ta!

Âm thanh kiều mị, nức nở, nhu nhược.

- Không phải Quy nhi muốn ăn cơm sao, đi thôi, ta đã kêu người chuẩn bị rồi!

Thủy Xích khăn khăn nói, yết hầu trượt lên xuống, căn cứ vành tai đỏ ửng.

- A.....!!!

Thủy Xích xoay người Thủy Quy đối mặt chính mình, nam căn cũng xoay một vòng trong huyết đạo, kéo theo mật dịch tron tron, thủy chung không rút ra.

Thủy Quy mềm nhuyễn ôm cổ hần, ánh mắt mông lung mờ nước, âm mũi nỉ non như mèo con.

- Đi, ta mặc y phục cho nàng, chúng ta đi dùng bữa ở chính sảnh.

- Ngồ....ân....

Thủy Quy mơ màng, bữa bãi rên.

Thủy Xích cầm yếm đỏ buộc qua ngực đầy, lỏng lẻo dễ tháo. Tiết khó màu trắng lại thiết kế kiểu buộc dây bên hông, cũng một rút roi ra. Hần lốt mảnh tam giác xuống nơi hai người giao hợp, kéo tiết khó lệch về một bên, buộc dây thắt hông. Sau đó mặc ngoại bào trùm kín qua người, nhưng không có trung y, vì hai người đang chật chội.

- A__!!!!

Thủy Quy cả kinh hét lên. Nàng vẫn nằm trên người hần, áo yếm mỏng mang dính chặt vào y phục chỉnh tề của hần, hai người ôm nhau khít khao, chỗ đó....động.

- Không được....sẽ bị thấy.....a.....ân.....không!!!!

Thủy Quy kéo cổ Thủy Xích, lo lắng ngân nga.

- Yên tâm, người trong phủ ta đã sớm đuổi đi xa rồi.

Thủy Xích ôm nàng bước đi, từng bước tiến lên, nam căn lại chuyển động sau vào trong, chạm tới tử cung nhạy cảm. Thủy Quy từng trận run rẩy theo mỗi lần lút cán, hoa huyết điên cuồng mát mát nam căn to lớn, cả người nảy lên mỗi lần va chạm.

- Ngồ.....ân....a.....!

Thủy Quy không kiêng kị hô lên, âm thanh ám muội, nị hoặc, ngón tay bầu vào lưng Thủy Xích, cả người beo chặt như con gấu sợ ngã xuống.

Mật dịch trong suốt cơ hồ chảy ra, thấm ướt ngoại bào hai người nhưng bị che lấp.

Phách,nhep, nhep.....âm thanh ra vào cùng thủy mật khe khẽ phát ra, dâm dăng, kích tình.

Nam căn vô tình chọc vào đầu đó trong hoa cốc, Thủy Quy tê dại uốn mình, rên dài thỏa mãn.

- Aaaaaa_____!!!

Thủy Xích tà nị ôm chặt nàng, hân vừa đâm trúng điểm mẫn cảm, nộn thịt gắt gao co lại bóp hân chặt chẽ đến điên loạn.

Thủy Xích đi càng nhanh, lướt động liên tục đâm vào điểm mẫn cảm của Thủy Quy mặc nàng run rẩy xin tha.

Bạn đang đọc truyện *Phấn Nộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Lúc đến được phòng dùng bữa, Thủy Xích và Thủy Quy đều xuất ra, đem chính mình hòa quyện vào nhau trong u huyết ấm nóng. Mật dịch chảy dọc bắp đùi trắng tuyết, Thủy Quy ngồi bệt ra đất, ngoại bào lột bên dưới ướt đẫm một mảng.

Thủy Quy mệt mỏi dờ người, đành để Thủy Xích dứt đồ ăn cho đủ chất, lăn ra ngủ mất.

Thủy Quy mở mắt, nhú mi nhìn khoảng trống rộng lớn.

Mây, trời.....

Đẹp quá, mệt quá!

Thủy Xích ở bên thấy nàng tỉnh lại, ánh mắt hàm chứa thư giãn, tự tại, cười nói.

- Đem nàng tới Quy Trì chơi.

Thủy quy ngạc nhiên, hân vẫn giữ Quy trì? Nam nhân này khiến nàng rung động triệt để.

Quy trì là 3 năm trước hân xây cho nàng, đặt theo tên nàng và nuôi rất nhiều giống rùa nước quý hiếm xin từ hoàng thượng.

Thủy Quy cứ ngỡ nàng bỏ đi, hân hân sẽ hận chết nàng, phá bỏ Quy Trì, không ngờ vẫn giữ nó.

- Xích, Rùa trong hồ đâu hết rồi?

- 3 năm trước đem đi tể nàng rồi!

Thủy Quy mặt thối hoặc, thôi được nàng hiểu.

Thủy Xích thấy vẻ mặt phụng phịu, cam chịu của nàng, phì cười nhéo một cái.

- Đùa thôi, rùa của nàng ở phía bên kia, 76 con không thiếu chỉ thêm!

Hân chèo thuyền qua bên kia núi giả, dừng lại cạnh tấm lưới lớn, bên trong quên một lũ rùa lớn nhỏ bơi lên bơi xuống.

Thủy Quy vui vẻ cười tít mắt, hỏi hân.

- Sao lại nhốt chúng nó?

- Để chờ nàng quay lại.

- Ví sao?

Thủy Quy ngơ ngẩn.

- Nếu nàng không quay về chúng nó sẽ phát bùng phát quân số mà chết.

Thôi được rồi, nàng thừa nhận nam nhân này suy nghĩ rất đáng sợ.

- Chúng ta thả nó có được không?

- Tùy nàng.

Thủy Quy tháo cọc ném sang một bên, tấm lưới tách ra. Lũ rùa màu sắc to nhỏ mừng rỡ ủa ra, tỏa ra tám phía bơi lội ngay dưới con thuyền của họ, khiến mặt nước lăn tăn, xinh đẹp rực rỡ.

Thủy Xích nhìn nữ nhân vui vẻ ngó nghiêng đông tây, hạnh phúc cười rạng rỡ, tâm tình vui vẻ, xúc động theo. Hắn đã tưởng tượng ngày này từ lâu lắm rồi, cảm tạ trời cao thành toàn cho hắn.

Thủy Xích rạo rực trong người, trái tim nhảy nhót sung sướng, ôm lấy nữ nhân, đề nghị nàng ra.

- Á.....ngươi.....

- Ta lại muốn rồi!

- Cái đồ cầm thú!

- Ủ, chẳng lẽ Quy nhi không muốn đổi cảnh sắc, không khí cho mới mẻ sao?

Thủy Xích tóm tay nàng buộc trên đầu, giữa phong cảnh xinh đẹp, cõi nàng trần trụi, từ sau tiến vào, ngang dọc đối tư thế một hồi, tiết khổ ướt đầm cũng không thêm bỏ, trực tiếp vén ra đâm vào khiến tiết khô dần ra, kéo căng nộn thịt, đem lại một trận kích thích. Nam căn tận dụng mật thủy thâm ướt nhóp nháp bên ngoài, cứng nóng vọt vào. Hai bàn tay vươn ra nắm nhũ phong cao kêu đung đưa, rung lắc.

- A __ ô __ cầm thú __ nhẹ thôi __ aaa!!!!

Thủy Quy van nài, tên này lần nào cũng mạnh bạo xâm chiếm, làm nàng vừa đau vừa yêu.

Thủy Xích tình thú nổi lên, giữa hồ nước xích lửa thượng nàng sung sướng, nam căn rút ra chọc vào liên tục, có khi kéo theo cả nộn thịt lộ ra, lỗ nhỏ chưa kịp đóng đã bị cự long gang ra chen tới. Mật dịch đậm mĩ chảy xuống đùi, nữ nhân quỳ úp xấp rên rỉ nỉ non.

Kết quả, mỗi nữ chịu thua dưới sự ương ngạnh, mạnh mẽ của nam nhân, cùng hắn giao hoan không biết bao lần, con thuyền dữ dội, chòng chành trên mặt nước, âm thanh kiều mị ngâm nga trong không gian rộng lớn, vô cùng kiều diễm, điên loạn đảo phượng.

Thủy Xích cảm thấy hoan ái bên ngoài rất tốt, vừa kích thích lại rất hưng phấn, tim gan nhảy nhót, hồi hộp, sau này thường xuyên kéo nàng đổi địa điểm.

Cả vương phủ hễ hai người đi tới đâu hạ nhân tránh tới đó, để tiện vương gia nhà họ "thi hành công vụ".

Bạn đang đọc truyện *Phẫn Nộ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Hai tháng sau.

- Vương gia, vương phi có thai rồi, chúc mừng, chúc mừng.

- Thật sao thưởng cho ngươi.

Thủy Xích ôm chầm Thủy Quy xoay mấy vòng, hạnh phúc của kẻ sắp được làm cha.

Sau đó hân hống trầm mặc.

- Xích, chàng nghĩ gì vậy?

Thủy Quy hươ hươ bàn tay trắng búp gọi hân.

- Quy nhi, nàng phải đền bù cho vi phu rồi.

- Đền gì?

Nàng có thiếu nợ hân sao, hờ tí là đền bù?

- Vi phu không muốn ăn chay.

Thủy Quy à một tiếng hiểu ra, đỏ mặt nghĩ. Hóa ra cũng biết nhẫn nhịn cơ đấy. Nhưng nàng nhầm rồi, Thủy Xích liền ra giá cò kè.

- Đàng tranh thủ tiểu tử trong bụng nàng chưa lớn, chúng ta hảo hảo yêu thương, ta hứa sẽ nhẹ nhàng, mấy tháng đầu đành thiệt thòi! Mấy tháng sau vi phu cắt bớt bốn ngày vậy! Ba tháng cuối vi phu sẽ nhịn khổ chịu đựng, thế nào?

- Tùy chàng.

Thủy Quy chán không nên lời, toàn bộ đều là hứa suông ý mà, tên suy nghĩ bằng thân dưới.

- Được rồi, bây giờ làm luôn khỏi phí thời gian.

Thủy Xích hào hứng ôm nàng về viện

Biết ngay mà!

Thủy Quy bủn môi, trên mặt ả chứa ngọt ngào, tựa vào vai hân. Tên này vẫn bá đạo như vậy, có điều không làm gì quá đáng là tốt rồi!

9 tháng 10 ngày sau, tiểu thế tử Di thân vương ra đời, trắng trẻo mập mạp, người gặp người yêu, hoa gặp hoa nở, có điều ánh mắt bá khí y phụ vương nó.

Đến năm 3 tuổi cả phủ đầu đầu chuyện đặt tên.

Mẫu phi đặt nó là Thủy Tâm. Phụ vương chê tên đó nữ nhi, nhất quyết không đồng ý. Hai người đánh nhau lẫn qua lẫn lại trên giường, phụ vương toàn thắng. Nó mừng rỡ vì được đổi tên, phụ vương đặt là Thủy Tâm Vũ.

Cái gì mà phụ vương thắng, chẳng qua là chen được một chữ thôi, hu hu, thật dị mà!!!

May mắn hoàng thượng cứu cứu chen ngang, ban cho nó là Thủy Trường, nghe còn có vẻ to lớn.

Mẫu phi vẫn bất mãn, ăn vạ với phụ vương bằng được, rốt cục, tên nó sau này là Thủy Trường Tâm Vũ - vị thế tử có tên dài nhất trong sử sách đại lục lại chen thêm một chữ!

Tiểu thế tử đau lòng ù dột bỏ nhà ra đi khiến vương phủ nháo nhác, mẹ mẫu phi khóc lóc om sòm.

Tiểu thế tử quyết chí ra đi, rồi bị lạc ngay ở đường cái, nó nghĩ phải lưu lạc giang hồ nợ chai, sau này trở về chiến công hiển hách sẽ xin đổi tên, ai ngờ vừa đi một đoạn đã bị lạc?!

Tiểu thế tử năm tuổi nửa ngày đi từ phố đông sang phố tây, tâm tính tiểu hài tử nổi lên, khóc lóc muốn về.

- Ca ca, huynh bị lạc à?

Tiểu cô nương mỉm mỉm gọi nó. Tiểu thế tử thấy hơi quê, liền hách dịch.

- Ta không có lạc, chỉ là không rõ đường!

Tiểu nữ oa trưởng thành hơn tuổi, bủn môi nói.

- Rõ ràng là lạc rồi! Nhà ca ca ở đâu, ta đưa ca ca về!

- Ngươi biết đường?

Lần đầu tiên trong đời tiểu thế tử gặp một tiểu nữ oa nhỏ tuổi mà lại biết nhiều hơn mình, cảm thấy mất mặt, bèn lên để nàng dắt về.

Hắn vừa đến cổng, đã có gia đình chạy lại.

- Thế tử, không xong rồi, vương gia nổi cáu vì ngài chọc vương phi khóc rồi!!!

- Chết ta!

Mặt tiểu thế tử tái mét, mỗi lần hắn làm mẫu phi buồn, mong hắn hảo hảo gặp phụ vương luận chuyện.

- Ta phải về rồi....cám ơn.....!

Tiểu thế tử không quên nghĩa khí, ngài ngừng cảm ơn tiểu nữ oa.

Oa nhi cười tươi, lộ ra hàm răng sữa mới mọc rất đáng yêu, tiểu thế tử không nhìn được bẹo má nàng một cái rồi chạy mất.

=====Hoàn quyển 1=====

Xin chào, sau đoạn H *Thiếu gia thật khí hậu* nhận được khá nhiều comment tích cực và mong chờ, mình đã cho ra tác phẩm ngắn viết về H mới.

Và hôm nay mình type một phát gần 10k từ để full bộ này=))) OMG 500ae cho tôi máu và nghị lực với!!! Tê tay ghê!!!

Lúc đầu, mình chỉ muốn tập trung miêu tả H, nhưng ăn năn mãi cũng sẽ ngắn, và quan trọng là mất máu quá! *phụt*

Cho nên, mình suy nghĩ việc viết H mà vẫn có một cốt truyện đơn giản và chỉ vài cảnh H chi tiết mà thôi. Vì viết H khá khó và rất dài =))

Và phương án là, mình định làm hệ liệt các truyện h ngắn kiểu này, có ai ủng hộ hơn?!!

Đề lại comment ý kiến nhé!!!

Quyển 2 sẽ là về anh con, hihi≡

Tin quan trọng in đậm

Bạn đang đọc truyện *Phân Nộ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.